

Pan Dem i Ja.

ostatnia tchu iskra
pęka w biegu bez widowiska
klękając na kolano
nie pomoże Panadol,
pan Dem rozrzuca genomy
ciemności chmur i gromy

pierwszy miał sprint na setkę
inny w połowie przerwał wycieczkę
pechowca zatkało powietrze
czwarty chciał biegać wiecznie
wariat kluczył slalomem
chory na skróty, poeta w pionie

pylon ucha igielne spina
osobowy terminal
stróż w bramie z kołatką,
(respirator odpadków)
szczyrbatym grzebieniem
rozczesuje istnienia i cienie.

idąc wśród tłoku
w milionowym potoku
smoła przylega do kapci
wiriona jesteśmy warci,
dali powrotny bilet
na jak długą chwilę?

2020.11